

Недасяжны ідэал?

Аўтар: Ангеліна Марцішэўская
20.12.2020 00:00

“Святасць у сям’і – гэта не пра ідэальных людзей. Гэта пра падзенні і падтрымку, пра памылкі і прабачэнне”. Разам з кс. Русланам Мазанам, новапрызначаным пробашчам парафіі Святой Сям’і ў Лідзе, разважаем над постацямі Юзафа, Марыі і Езуса, а таксама шукаем сляды іх прысутнасці ў жыцці вернікаў.

† – **Юзаф, Марыя і Езус жылі ў даўнія, моцна адрозныя ад нашых, часы: з іншымі клопатамі і радасцямі. Чаму яны могуць навучыць сучасныя сем’і?**

Па-першае, у складаных сітуацыях не даваць пачуццям браць верх над сабой. Зразумела, чалавек – адзіная істота, якую Бог адарыў цэлым спектрам эмоцый, але разам з тым Ён даў людзям розум і веру. Таму мы можам асэнсоўваць тое, што адбываецца. І не насіць перажыванні ў сабе, але аддаваць іх Богу, каб негатыўнае Ён

ператвараў у плённае. Добрым прыкладам гэтага можа быць сітуацыя са св. Юзафам, калі той даведаўся пра цяжарнасць Марыі. Яго апанаваў страх, хацеў збегчы ад Марыі, але дазволіў сабе выдыхнуць і ахвяравацца Богу. Добра ведаем, што ў выніку прынятае ім рашэнне стала неацэнным для ўсяго чалавецтва.

Па-другое, не абвінавачваць адзін аднаго, але вырашаць праблемы разам, як гэта і павінна быць у сям'і. Выкарыстоўваючы папулярны слэнг, скажу, што сёння ў канфлікце кожны "топіць" за свой бок замест таго, каб падтрымаць адзін аднаго. Трэба разумець: ключ да гармоніі – гэта не адсутнасць непаразуменняў, а супольная праца над іх прадухіленнем. Святая Сям'я ў жыццёва важных і крытычных момантах была разам: нараджэнне Дзіцяці, уцёкі ў Егіпет, наведванне святыні, пошукі Езуса і г. д.

Па-трэцяе, і самае галоўнае, Святая Сям'я вучыць цалкам давяраць Богу. Адметна, што яна заўсёды захоўвала рэлігійныя практыкі: не існавала прычыны ці праблемы, якая магла б замінаць ёй наведваць святыню.

Варта таксама адзначыць, што кожны з членаў Святой Сям'і прапануе не абстрактную, а вельмі канкрэтную мадэль таго, хто кім з'яўляецца, чым займаецца і як сябе паводзіць. Юзаф – апякун, галава сям'і, які прымае канчатковыя рашэнні і бярэ адказнасць за іх. Марыя – галоўная падтрымка. Яна арганізуе быт, клапаціцца пра тое, каб усе ў сям'і мелі дастаткова фізічных сіл, і дзеліць з мужам абавязкі па выхаванні Сына. Езус, у сваю чаргу, з'яўляецца ўзорам для дзяцей. Нягледзячы на ўласную дасканаласць, аўтарытэт і дасягненні, Ён заўсёды заставаўся паслухмяны бацькам.

– Вы апісалі бездакорны вобраз сям'і. Аднак, як паказвае жыццё, наблізіцца да святасці складана і аднаму чалавеку. Як гэта зрабіць цэлай сям'і, дзе прысутнічае калектыўная адказнасць?

– "Сямейная" святасць – гэта не пра ідэальных людзей, якія не грашаць. На жаль, кожны чалавек схільны да граху. Святасць у сям'і – гэта пра падзенні і падтрымку, пра памылкі і прабачэнне, пра гатоўнасць шторыз пачынаць нанова будаваць адносіны праз споведзь, св. Камунію і дыялог. Гэта таксама пра ўменне дзякаваць Богу і трымаць у малітве, калі ўсё добра. Вельмі важным з'яўляецца і прыклад продкаў.

□ – Вы служыце ў парафіі пад тытулам Святой Сям'і. Якім чынам на яе прыкладзе будуюцца супольнасць вернікаў?

– Гэта цудоўна рэалізоўваў светлай памяці былы пробашч кс. канонік Юзаф Ганчыц. Ён заўсёды акцэнтаваў увагу на тым, што з адкрыццём сужэнства на ідэалы Святой Сям'і нараджаецца сапраўдная сям'я. Асобныя сем'і ўтвараюць парафіяльную сям'ю, пасля – сям'ю Касцёла ў Беларусі, і ў выніку аб'ядноўваюцца ў вялікую сям'ю сусветнага Касцёла.

– Як, дарэчы, Вас сустрэлі парафіяне?

–

Недасяжны ідэал?

Аўтар: Ангеліна Марцішэўская
20.12.2020 00:00

